

Wolkroviny

Číslo 34

Únor 2018

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	3
Zpráva o lyžařském kurzu	4
Duha – druhý díl	6
Téma čísla: Valentýn	7
Fejeton	7
Anketa	9
Jak se slaví Valentýn ve světě?	10
Post scriptum	12
Rozhovor s učitelem	14

Úvodní slovo šéfredaktora

Vážení čtenáři,

vítám vás u únorového čísla školního časopisu. Pro tento měsíc jsme pro vás přichystali rozsáhlý článek o Dni svatého Valentýna, v rubrice Post skriptum rozhovor s bývalým absolventem Liborem Marčanem a i zprávu o lyžařském kurzu sekund. Také jsme připravili interview s učitelem Jaroslavem Dopitou.

Doufám, že se vám nové číslo bude líbit.

.

Dominik Zajíček

Zpráva o lyžařském kurzu

Druhou únorovou neděli se studenti třídy sekundy A a sekundy B Gymnázia Jiřího Wolкера vydali na lyžařský kurz. Kolem druhé hodiny po poledni se rozloučili se svými rodiči a společně zamířili do menšího lyžařského střediska Malenovice v Beskydech. Po příjezdu studenty čekala zatěžkávací zkouška. Autobus zastavil asi pět set metrů od chaty, kde byli studenti ubytovaní, a každý si musel do prudkého kopce odnést svá zavazadla a lyžařskou výbavu. Následovalo rozdělení do pokojů a seznámení s programem lyžařského kurzu.

Studenty čekal pětidenní lyžařský výcvik od pondělí do pátku. V pondělí ráno byli žáci rozděleni do čtyř družstev podle toho, jak dobře umějí lyžovat.

Vedle chaty byl k dispozici vlek a upravený svah, který pro tento týden sloužil pouze dětem z prostějovského gymnázia. To bylo výhodou pro žáky i učitele. Děti si tak mohly zalyžovat bez čekání ve frontách. Zároveň měli učitelé o dětech dobrý přehled a lépe se předcházelo zbytečným zraněním. Děti v prvním a druhém družstvu jezdily samostatně od prvního dne a instruktoři dbali zejména na zlepšení lyžařské techniky. Děti ze třetí a čtvrté skupiny začínaly od základů. Ke konci týdne už se dařilo sjet celý svah i začátečníkům.

K lyžařskému kurzu ale nepatří jen lyžování. Ve středu odpoledne se žáci s učiteli vydali na vycházku po okolí. Každý večer si děti připravily večerní program. V pondělí a ve středu připravovala program sekunda A a v úterý a ve čtvrtek třída sekunda B.

Děti hrály společenské hry jako pantomimu, tancování kolem židlí, hádání slov a další. Při tom si všichni užili spoustu legrace a poznali své spolužáky jinak, než jen ze školních lavic. I to je určitě jeden z cílů lyžařského kurzu.

V pátek odpoledne se konaly lyžařské závody. Těch se zúčastnili všichni žáci. Učitelé vytyčili závodní trať a stopovali dětem čas. V prvním bloku proti sobě závodily dívky a v druhém startovali chlapci. Každý fandil svému favoritovi a nakonec byli ti nejrychlejší oceněni. Nebylo však důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Poslední večer čekala všechny závěrečná diskotéka v maškarních kostýmech.

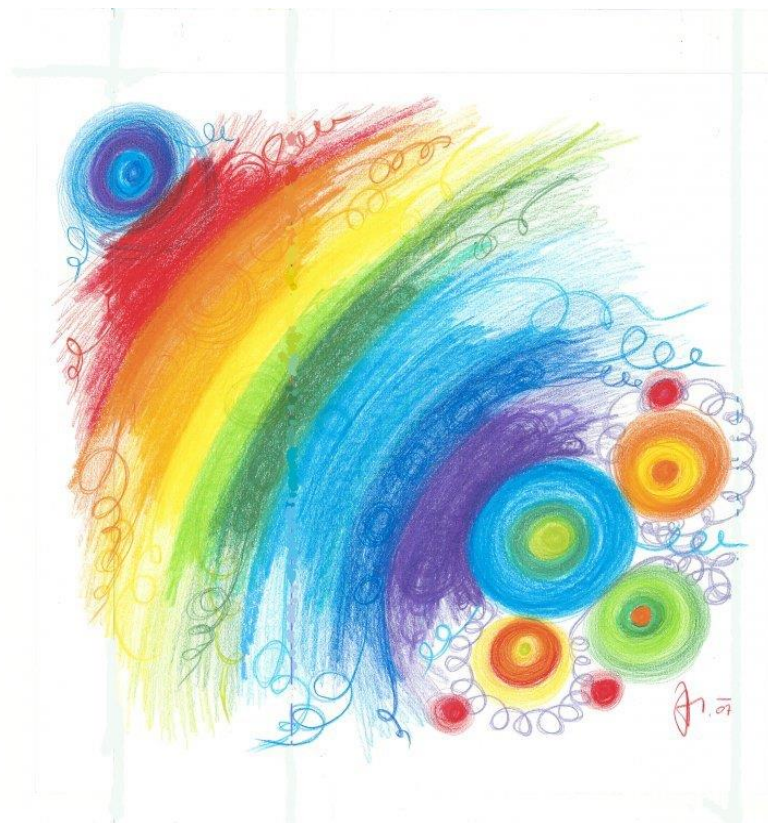
V sobotu po snídani si žáci zabalili svá zavazadla a autobus je dovezl zpět před školu, kde už čekali rodiče. Studenti si přivezli spoustu nových zážitků, někteří si vyzkoušeli, jaké to je stát poprvé na lyžích, jiní se v lyžování zdokonalili, ale všichni si určitě užili spoustu zábavy a poznali lépe jeden druhého. Určitě mají všichni na co vzpomínat.

Duha – druhý díl

Po mnoha a mnoha hodinách usilovného přemýšlení jsem se rozhodl, že by nebyl úplně marnej nápad zkusit prozkoumat okolí. Pokusil jsem se pohnout, ale něco mi v tom bránilo. První pokus dopadl neúspěšně (sekl jsem sebou o zem) a o další jsem se radši ani nepokoušel. Do toho mě neustále oslepovala záře té pitomé duhy. Tak jsem tam takhle ležel a snažil se vymyslet nějaký inteligentní řešení, jak se vyprostit z toho neviditelného sevření a posunout se dál. Nenapadlo mě nic (klasika). Byl jsem fakt naprosto zoufalej, zkusil jsem se z posledních sil normálně hejbat. Věřte mi, nebo ne, ale pomohlo to. Měl jsem šílenou radost, která mi ale nevydržela ani

čtvrt minuty. Ušel jsem asi deset kroků, když v tom mi nohama projela otupující bolest (asi jako by mi do nich řezali kuchyňským nožem) a já ležel na zemi jako placka. Začaly se mi klížit oči a vmžiku jsem usnul.

Co se dělo dál, nevím, ale když jsem se probudil, uviděl jsem malý pokoj, jehož zařízení jako by vypadlo z filmu pro pamětníky a uslyšel jsem hlas, který (kdyby zpíval) zněl jako zvuky andělského chóru. Ten hlas patřil jedný holce, která vypadala přesně tak andělsky, jak jsem si jí představoval podle toho, jak mluvila. Měla dlouhý vlnitý vlasy, který vypadaly jako žitný pole v létě, byla poměrně vysoká a měla přirozeně červený rty. Zeptal jsem se jí, co se stalo, ale to, co mi řekla, mě tak zaskočilo, že jsem nebyl schopnej popadnout dech, natož cokoliv říct.

Autor: Martin Dobeš

Zdroj obrázku:

<http://www.janaha.webgarden.cz/rubriky/tajemstvi-barev/barevne-spektrum-duha>

Téma čísla: Valentýn

Fejeton

Už je to tu zas... no, a i bude, toho se jen tak nezbavíme. Mluvíme o dnu, kdy nás zaslepí všudypřítomná červená... o dnu, kdy ulice, kavárny, restaurace vezmou atakem tulící se hrdličky... o dnu, kdy láska jen čeří vzduchem. Ano, je to ten všem známý Valentýn.

„Všude červená a vzduch prosáklý láskou“. I když ten Valentýn zní docela speciálně, není to zdaleka jediný svátek plné lásky. Třeba takový Máchův První máj, o kterém bychom si mohli povídat hodiny a hodiny. My ale nikam nebudeme odbočovat. Zůstaneme jen u toho našeho velmi zajímavého, hordou lidí uznávaného, všestranně perfektního Valentýnu.

Je to nepotlačitelné a my to nijak nezastavíme, ten Valentýn si pro nás vždy přijde. Můžeme se snažit zuby drápy, ale tomu prostě neutečeme. Ta přesládlá láskyplná vibrace se šíří snad všude. Jdeme si něco koupit do obchodu „A hele, pult nadmíru přeplněný čokoládou. Kdo to všechno bude jíst?“ Procházíme kolem restaurace, „To tu bylo vždy tolik lidí?“. Pronásleduje nás to na každém kroku a prchnout tomu lze jen stěží. Teda ano, je tu možnost, a to kompletně se doma uzavřít, zámek zatáhnout na dvě otáčky a zrušit veškeré kontakty s okolním světem. Jedině tak docílíme toho, aby

nás ten puch zamilovaných neudeřil do tváře a celé nepohltil.

Je sice velmi krásné, že si zrovna v tento den zamilovaní vyznávají své cenné pocity. Člověk by řekl, že je to rozkošné až dechberoucí. Ale proč zrovna v tento den? Proč zrovna tento jediný den v celém roce má být tak speciální? To jako milujeme jen jeden den v roce? Přece když milovat, tak milovat pořád - bez ohledu na den. V čem je tento den tak speciální? Mají snad lidé v tento den nejvyšší hladinu lásky v těle? Ohromně krásná myšlenka. Vždyť člověk není naplněný láskou jen proto, že to někdo řekl. Láska není jen jednodenní hormonální impulz.

Valentýn - den lásky? Kdepak, to je jen ta menší část. Je to hlavně den tekoucí řeky peněz. Někteří ten 14. únor už z dálky vyhlíží, jen aby se na něj mohli patřičně připravit. To by nebyli praví obchodníci, podnikatelé a majitelé restaurací, kdyby tento den nezneužili. Menší butiky vyrábějí všelijaké předražené růžovo-červené blbosti, které nám budou stejně k ničemu, ale každý si je prostě podvědomě z nutnosti koupí. Restaurace nabízejí speciální „milenecké menu“, které bychom si ještě před týdnem koupili za poloviční cenu. A věštecké babky nám za vyšší příplatek řeknou, jaký to úžasný a květnatý vztah to máme. Všichni dobře víme, že lidé jsou nepoučitelní a snadno zmanipulovatelní. Bezhlavě se na všechno vrhnou a nakoupí ledacos jen, aby si udělali sami sobě radost a dočasně potěšili také svou druhou polovičku. Zbytečné věci, za zbytečně utracené peníze.

A co nezadaní? Co tihle během Valentýna dělají? Těm nezbývá nic, než se utápět v depresích, neboť jim tento den připomíná, jak moc jsou osamělí. Sem tam se najdou odvážlivci, co vidí Valentýn jako velkou příležitost, při které vyjádří své vysněné svou neskonalou lásku. Ta ale není mnohdy opětovaná a člověk je na tom hůř, než kdy byl. Není snad tento den diskriminace těch, co nikoho nemají? Chudáci pomalu ani nevyjdou ven, jen aby nemuseli čelit tomu hororu, co se tam děje. Na každém kroku by totiž potkávali až po uši zamilované páry. Ale ani doma nejsou v bezpečí. Zapnou si televizi a hned na ně vyskočí oslepující červená reklama, která zas připomíná zoufalému, jak moc je sám.

Valentýn jakožto svátek zamilovaných skrývá hezkou myšlenku, ale s ničím se to nemá přehánět...

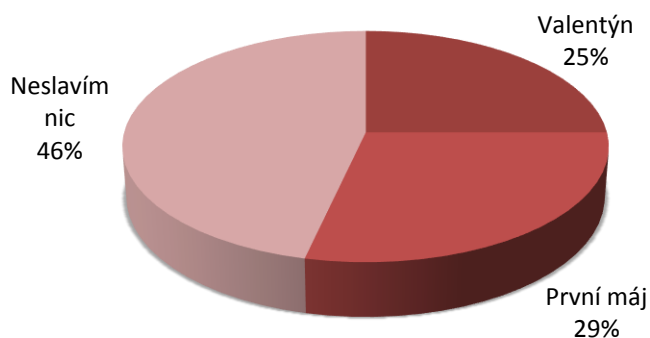

Anketa

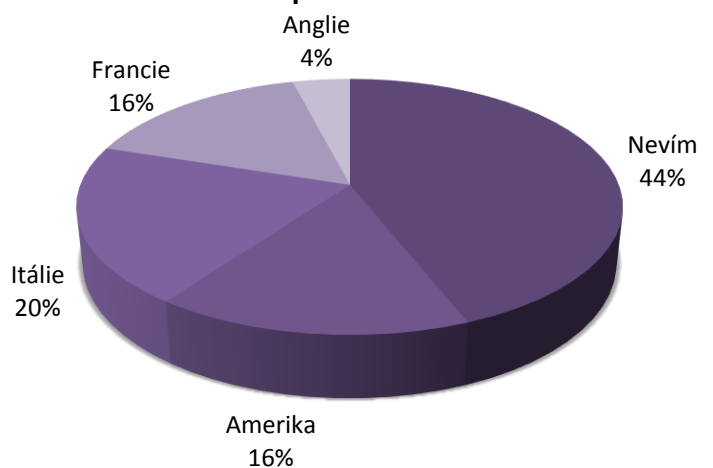
Den svatého Valentýna, svátek svatého Valentýna či svátek zamilovaných? Každý 14. únor nazývá jinak, ale přesto všichni vědí, co se tento konkrétní den v roce děje. Většina lidí vám řekne, že tento den neslaví, jelikož se jedná pouze o komerční svátek, ovšem když se poté procházíte po městě či vesnici, přemýšlíte, zda Češi skutečně tvrdí pravdu a je pro ně tento den obyčejný jako každý jiný.

Proto jsme se vydali na chodby našeho gymnázia a zeptali se studentů, jak se k Valentýnu staví oni. Výsledky jsme zaznamenali do grafů. Jen se přesvědčte a přiznejte, do jaké skupiny patříte.

Slavíte Den svatého Valentýna nebo dáváte přednost Prvnímu máji, či se těmto svátkům vyhýbáte?

Víte, odkud pravděpodobně Valentýn pochází?

Většina lidí by řekla, že Valentýn pochází z Ameriky. Valentýn jako svátek je pravděpodobně odvozen od svátku Lupercalia slaveném právě ve starověkém Římě.

Dle legendy je svátek zamilovaných pojmenován po římském knězi Valentýnovi. V jeho době v Římě vládl císař Claudius II., který zakazoval svým vojákům ženit se nebo se jen zasnoubit. Jeho rozhodnutí bylo učiněno z obavy, že by jeho muži přilnuli k rodině a nechtěli tak jít do boje. Tomu se vzepřel kněz Valentýn a tajně Claudiovy muže oddával. Byl zatčen a 14. února popraven. Svátek Lupercalia splynul s oslavami mučednictví Svatého Valentýna a vznikl romantický svátek, který se dnes slaví právě 14. února.

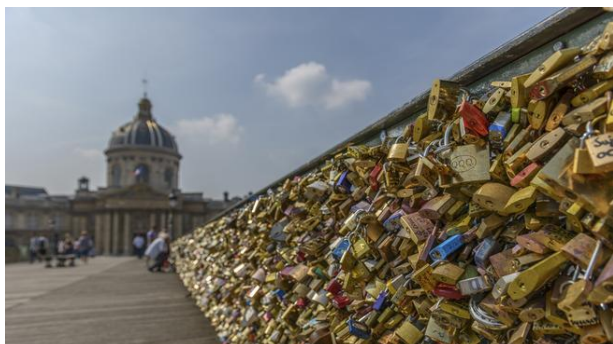
Jak se slaví Valentýn ve světě?

Svatý Valentýn se musí v hrobě obracet, jak si lidé jeho svátek přetvořili. Jeho zarytí odpůrci třeba tvrdí, že jde o komerční americký svátek. Tito si pak svou zamilovanost připomínají až na 1. máje. Bohudík se mýlí, protože oslava svatého Valentýna je římského původu.

Naopak pro jiné je to den, kterého se nemohou dočkat. A tato skupina se nakonec pod marketingovým tlakem zblázní, a ačkoliv se ještě před týdnem hádali, najednou se nechají zlákat ke koupi růžových a červených zbytečností. Ať už tomu je jakkoliv, nebudeme to dále rozebírat, a raději si povíme, jak se svatý Valentýn slaví v jednotlivých zemích.

FRANCIE

Nejhůře na tom je asi romantická Paříž. Musí čelit nájezdů zamilovaných, kteří zamykají visací zámky na zábradlí mostů a házejí klíčky do řeky Seiny. Tento nepřilíší originální zvyk se rozšířil do všech velkých měst. Málokdo ale ví, že tahle tradice původně vznikla v Číně. Obdobně i tam oddané páry zamykaly visací zámky na lana Velké čínské zdi, a házeli klíče přes hradby, aby si tím zajistili lásku na celý život. I když se může zdát, že jde o romantické gesto, je odstraňování takových drobností velmi nákladné.

MEXIKO

V Mexiku je 14. únor dnem lásky a přátelství, dárky dostávají nejen zamilovaní, ale i přátelé. Nejsm si jistý, jak to dělají ti, kteří mají na sociálních sítích přes 500 přátel.

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Dívky celý den nosí na rukávu napsané jméno svého milého, který tak může zjistit, že se jim líbí. Ale jak to poté vyperou, to nevím.

VELKÁ BRITÁNIE

V dřívějších časech, den před sv. Valentýnem vyrovnaly anglické ženy na své polštáře pět bobkových listů, které měly přivodit sny o jejich budoucím manželovi. Dnes spíše chodí na

romantické večere. Levněji muže vyšlo to první.

NĚMECKO

V Německu jsou trendem prasata. Jsou symbolem lásky a štěstí. Zamilované páry si dávají perníkové a čokoládové prasátka s romantickými vzkazy. Inu, vepřové je vepřové.

FILIPÍNY

Arawngmga Puso – tak říkají svátku zamilovaných na Filipínách. Zde

dokonce v tento den stát sponzoruje svatby jakožto službu veřejnosti. Filipíncané tak využívají svátek k masovým bezplatným svatbám. Kdo šetří, má za tři.

JIŽNÍ KOREA

Korejské ženy dávají mužům 14. února čokoládu. O měsíc později pak mohou muži opětovat jejich přízeň na takzvaný Bílý den, kdy ženám darují sladkosti. A o další měsíc později následuje Černý den, kdy se nezadaní scházejí nad talířem černých nudlí Jajangmyeon a lamentují nad svou osamělostí.

DÁNSKO

Zamilovaní Dáni si zde místo růží dávají sněženky a vystřihovaná přáníčka „gaekkebrev“ s vtipnými básničkami, podepsaná šifrou z teček. Pokud žena vyluští autora, dostane od něj o Velikonocích vajíčko. Dánky pak mají na výběr: luštit, či neluštit.

RUMUNSKO

V Rumunsku se pro změnu slaví svátek lásky o deset dnů později pod oficiálním názvem Dragobete, který vychází z rumunského folklóru. Slovo drag znamená v překladu drahý, podobně jako dragoste zase láska.

A na úplný závěr - a pro zlepšení nálady - jeden valentýnský citát:

Svatý Valentýn musel být zaručeně někdo, kdo chtěl, aby všechny ženy na světě vymřely na cukrovku, pylovou alergii, nebo falešné naděje.

Autor: Petr Schuster

Zdroj obrázků:

<https://zpravy.tiscali.cz/pariz-zbavi-pont-des-arts-45-tun-lasky-milencum-doporucuje-selficka-251775>

<http://blog.flowr.co/valentine-pig.html#>

Post scriptum

Libor Marčan

Na Gymnáziu Jiřího Wolкера studoval v letech 2007 – 2016, ve třídě Mgr. Jakuba Haluzy.

V současné době studuje na Přírodovědné fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a věnuje se i politické činnosti, působí například jako předseda politické mládežnické organizace Mladí konzervativci.

Jak vzpomínáte na svoje léta na GJW?

Předně mě zaráží označení významný absolvent, protože já jsem tady na gymnáziu maturoval teprve dva roky zpátky a mám pocit, že jsem takovým běžným vysokoškolským studentem. Je pravda, že na střední školu mám jenom krásné vzpomínky, bylo to úžasných osm let. Myslím si, že Gymnázium Jiřího Wolкера dává člověku obrovskou možnost seberealizace, takže pokud tady člověk najde to, co ho baví, může se tomu věnovat opravdu naplno.

Co studujete nyní?

V současnosti studuji druhý rok systematickou biologii na Přírodovědné fakultě v Olomouci. Musím říct, že jsem tam šel s očekáváním, že je to vědecký obor a že tedy budu dělat vědu, třeba v nějakém ústavu, který se biologii věnuje. Trošku mě to prostředí zklamalo, protože ta věda, nebo aspoň vědecká biologie se podle mě posouvá hodně špatným směrem. Tlačí se hodně na kvantitu práce, na to, aby člověk napsal a publikoval co nejvíc článků místo toho, aby se hledělo na kvalitu jeho práce. To znamená, že každý z pedagogů a vědců musí publikovat dva tři články do roka v prestižních časopisech, jenže při tom zároveň nejde, aby ten článek byl kvalitní, obsáhlý a posunul obor někam dál. V tomto směru mě studium systematické biologie trochu zklamalo, takže na magisterský obor uvažuji buď o specializované zoologii nebo o botanice.

V čem jsou podle Vás největší rozdíly mezi střední a vysokou školou?

Abych přiznal, tak bych se raději vrátil na střední školu, protože zdejší školské prostředí mi přijde mnohem lepší v tom, že člověka tady může ten učitel opravdu zapálit a nadchnout pro daný předmět. Na vysoké škole zas tolik prostoru není, tam už se počítá s tím, že studenti jsou zapálení, a ne vždy to tak je. Navíc pokud je pedagog velmi nadšený a vypíše ještě nějaké céčkové předměty, tak se mu tam zpravidla lidi napíší kvůli kreditům a ne proto, že by je to zajímalo. Pak to dopadá, že má před sebou třídu znuděných lidí s telefony. Ve zkratce mě vysokoškolské studium prostě zklamalo.

Jak trávíte svůj volný čas?

Co se týče volného času, vždy mě bavila a zřejmě i nepřestane bavit příroda, tím pádem většinu svého volného času trávím v přírodě, fotím, rád rybařím, houbařím a sbírám všechno, co se v přírodě sbírat dá, shromažďuji veškeré přírodniny od mechů přes lišejníky, brouky, motýly. Všechno je to ale na laické úrovni, kdy se pouze snažím mít základní druhy, nejdu do žádných hloubek jednotlivých systémů. Teď jsem navíc začal pracovat na mé bakalářské práci. Původně jsem ji chtěl zaměřit na ryby, jenže na olomoucké fakultě ryby nikdo nedělá, a tak jsem sklouzl k dalšími zajímavému biotopu, kterým pedologie respektive biologie půdních živočichů. Tomu teď věnuji velkou část svého volného času, jednak rešeršní prací, poté shromažďuji informace z různých vědeckých zahraničních článků, chodím na pole a

kopu tam z hlíny nějaké mnohonožky a chvostoskoky, což jsou ale tedy pro většinu lidí úplně neznámá zvířata. Navíc jsem dříve spolupracoval, teď už není moc času, s jednou prostějovskou firmou a jejím kameramanem, se kterým jsme točily přírodovědné dokumenty z oblasti celé České republiky

A současně s tím působíte i v politické sféře?

Ano, protože mě zajímá i to, co se děje kolem mě. Já nejsem člověk, který když dělá biologii, tak bude celý den sedět u mikroskopu a venku mezitím, ať se děje, co se děje. Proto se zajímám i o svět kolem sebe a do Mladých konzervativců jsem vstoupil, protože je mi blízké pravicové myšlení. Teď dělám i regionálního předsedu tady v Prostějově. Ale ačkoliv politiku беру jako důležitý koníček, tak pro mě není tím zájmem hlavním.

Autor: Dominik Zajíček

Rozhovor s učitelem

Jaroslav Dopita

1. Odkud pocházíte?

Z Kostelec na Hané.

2. Kde jste studoval?

Na Univerzitě Palackého v Olomouci.

3. Proč jste si jako předmět vybral právě IVT? Je ještě něco, co byste chtěl učit? Případně něco, co byste učit nemohl?

Jelikož se od dětství zajímám o techniku a PC mi přirostly k srdci již na základní škole. Dále vidím, že tento předmět je stále "nový" a musím se zdokonalovat každý den. Učit bych chtěl i tělocvik a fyziku.

Co bych učit nemohl...
pravděpodobně český jazyk a matematiku...

4. Jak se vám spolupracuje se studenty?

Výborně, velmi si chválím studenty na GJW...

5. Rozumíte si s učitelským sborem? Jaké pro vás bylo, začlenit se do kolektivu?

Doufám, že ano...byť se spoustou svých kolegyň a kolegů se neznám. Začlenění probíhá stále.

6. Je něco, co vás na výuce nebaví? Co byste změnil?

Výuku si tvořím sám, takže se snažím mít pokaždé inovativní přístup a

přidávám nové různé věci či způsoby. Takže mě výuka baví a změnil bych rád přístup některých žáků k technice.

7. Jaké jsou vaše koníčky?

Jsem sportovně založený, takže mimo informačních technologií se věnuji aktivně fotbalu a florbalu. Rád běhám a kolo se občas vejde do již tak plného dne.

8. Teď pár otázek „to nebo to“.

Máte na výběr vždy mezi dvěma věcmi, ze kterých můžete vybírat, která je vám bližší, popřípadě, kterou máte radši. Vaše odpověď by měla být okamžitá, bez většího přemýšlení či zvažování možností.

a. Fotbal nebo hokej?

I když hraji fotbal, odpověď je hokej..

b. Déšť nebo slunce?

Slunce.

c. Němčina nebo ruština?

Ruština.

d. Sledování TV nebo sportování?

Sport.

e. Moře nebo hory?

Moře.

f. Horor nebo komedie?

Komedie.

g. Rap nebo jazz?

Jazz.